

Dân Sài Gòn chính hi&u “con nai vàng” ch&ng bao gi& g&i Sài Gòn là thành ph& H& Chí Minh.

<http://www.danchimviet.info/wp-content/uploads/2010/12/SaiGon-24.jpg>

Sài Gòn đ&i v&i đa s& dân Sài Gòn chính hi&u không ph&i là “thành ph& 10 mùa hoa”, “thành ph& mang tên Bác”, hay thành ph& cay cú “tôi m&t ng& i nh& ng& i đã m&t tên” ...

Sài Gòn hi&n lành h&n th& nhi&u, và dân Sài Gòn v&n v&n th& v&i chính tr&, nh&t là th& chính tr& Salon vô b& nhi&u l&i l& thi&u tính th&c t& hay cái th& chính tr& x&o quy&t c&a đ&ng ta.

Dân Sài Gòn chính hi&u “con nai vàng” ch&ng bao gi& g&i Sài Gòn là thành ph& H& Chí Minh. Không nh&t thi&t là vì lý do chính tr&. Th&ng Tí th&ng Tèo trong m&t bà ngo&i trăm năm v&n là th&ng Tí th&ng Tèo, b&t k& đ&a v& xã h&i c&a nó là gì. Tôi có nói chuy&n v&i vài b&n tr& m&n B&c m&i sang M&, nghe h& dùng “thành ph& H& Chí Minh” đ& nói đ&n Sài Gòn. (Theo c&m nghĩ và kinh nghi&m c&a mình, ng& i Sài Gòn khi nói chuy&n v&n luôn prefer xài t& Sài Gòn)

Sài Gòn, dù trong th&i bu&i khó khăn nh&t, v&n nh& m&t cô ti&u th& đài các, đ&ng đ&nh đôi chút mà đ& th&ng thi&t nhi&u.

Nh&c đ&n Sài Gòn ng& i ta hay nh&c đ&n m&a, nh&ng tôi l&i nh& dai đ&ng cái n&ng gay g&t c&a Sài Gòn.

Nhà tôi v& m&t con đ&ng nh&, tr&a hè đ&t cái “l&ng dài vai r&ng” xu&ng n&n g&ch bông mát l&m

ng&m b&u tr&i xanh ng&t, gió nh& hiu hiu, thì không có n&i nào trên qu& đ&t này cho c&m giác thanh bình h&n.

” M&t ng& v&ng xôn xao
N&m trong lòng ph& l&n ...”

Khác v&i Hà N&i, không gian Sài Gòn r&t thoáng, chỉ ít là cách đây h&n 15 năm. Không gian c&a m&t bu&i tr&a hè hiu gió còn thoáng h&n v&n l&n. Tôi luôn có c&m giác mình có th& bay b&ng lên, thò tay v&i c&m mây b&ng b&nh trên ng&i .

Tuy th&, cái không gian &y không bao gi& làm ta c&m th&y l&c lỏng. Th&nh tho&ng nh&ng ti&ng rao c&a ng&i bán đ&o nghe nao nao, cu&n c& bu&i tr&a hè thành m&t mi&ng b&t bánh bèo tr&ng phau v&i ít đ&u xanh, m& hành, n&c m&m đ&ng ng&t l&m.

T& ve chai, bánh bao ch&, chè đ&u xanh b&t báng n&c đ&a, k&o kéo, tàu h&, đ&n mì gõ đ&u có ngu&i mang đ&n t&n c&a. Có r&t nhi&u ti&ng rao mà đ&n bây gi& tôi v&n không hi&u nghĩa, nh&ng nghe cái cung nh&c &y thì bi&t ngay là h& bán cái gì.

Ng&i Sài Gòn cũng thoáng nh& không gian Sài Gòn v&y ... Không đâu có th& đ& có nhi&u b&n, và b&n không t&i, nh& & Sài Gòn. Không ch& nào trên đ&t Vi&t Nam ng&i ta s&ng năng đ&ng và khoáng đ&t h&n & Sài Gòn.

Tr&c khi bàn chuy&n ” ng&i l&n” này, xin m&n phép quay l&i chuy&n th&ng Tí th&ng Tèo.

Đ&i v&i m&t th&ng Tèo Sài Gòn chính g&c con nhà nòi thì Sài Gòn dĩ nhiên là ” b&” h&n m&t bu&i tr&a hè.

Sài Gòn là các h& b&i Lao Đ&ng, Chi Lăng, Nguy&n B&nh Khiêm, là m&y c& khoai mì nóng h&i v&i đ&a n&o, là n&c mía l&nh, là &c d&ch &c táng, là b&n bi ca-de v&i nh&ng câu đ&ng dao khó hi&u nh& th&n chú: ” lang cang báng đ&i ăn ti&n” . Nói sai hay nói thi&u m&t ch& là đánh nhau

chí t& đ& r&i ngày mai l&i cầu nh&u ch&i ti&p.

Sài Gòn là nh&ng bu&i t&i cúp đ&i n, t& h&p ca hát hay v&a h&i h&p v&a thích thú nghe và k&chuy&n ma nh& chính m&t mình th&y h&m qua.

Sài Gòn là nh&ng con di&u làm đi làm l&i, treo thêm c& cái móc câu đ& c&t dây di&u khác; là đ&h&p qu&t th&i phù phù ” đá b&t xác” ; là chùm ru&t chua ng&t, nh&ng cùi th&m, cóc &i ng&m c&m que cà rem ” đa năng” không bi&t đã đ&c dùng l&i bao nhiêu l&n.

L&n lên m&t tí, Sài Gòn là cô bé h&i h&p ch& th&ng Tèo hái cho c& c&nh ph&&ng v&ép làm b&&m; là hàng đ&p tr&i th&m vàng r&c trên cao và đ&&i đ&t & tr&&ng ph& thông; là quán cà phê t&ng bu&i đón em v&.

Xin trích đo&n m&t bài hát tôi vi&t đã lâu, đ&t tên (r&t t& nhiên) là “Lâu Lâu” :

” Lâu lâu ng&i nh& h&i x&a
Bu&i tr&a th&&ng hái tr&m me
Th&ng leo, th&ng đ&ng làm thang ...
...
Lâu lâu ng&i nh& h&i x&a
Ph&&ng cao m&y cũng tr&o lên
Ch& vì cô bé m&t tròn xoe, ... m&t tròn xoe”

Sài Gòn đáng yêu l&m! Nó đ&n gi&n và khoáng đ&t, không bao gi& c&n cái v&n v& “màu mè ba lá h&”, không c&n các suy nghĩ t& tôn ra v& tri&t gia h&&ng n&i, đ&ph&i mi&t th&k& khác quan đ&m.

Sài Gòn nhìn cu&c s&ng trong veo nh& cái không gian bao la, phóng khoáng đang b&o b&c nó hàng ng&.

Sài Gòn còn là thành pḥ c̣a ṣ đ̣i ḷp: gịa nḥng bịt tḥ kín c̣ng cao ṭ̣ng và đ̣m nḥ chụt trên kênh ḥi h̄m; gịa v̄n minh đ̣ tḥ và nḥng tịng cḥi tḥ; gịa ṣ n̄ ào ḅi ḅm và không gian im ḷng thanh t̄a. N̄i ḅt ḥn ṭt c̣ là ṣ đ̄a đ̣ng vô cùng c̣a con ng̣̣i Sài Gòn. Đ̣c bịt là ḥ không ṣng "nḥ đ̄a ṭng đ̣̣c ṣng", mà luôn "ṣng nḥ cḥa đ̣̣c ṣng bao gị".

N̄ mình sau các hàng bông gịy, dây tḥy tiên chói đ̣, là nḥng ng̣i bịt tḥ lúc nào cũng kín c̣ng. Không ai bịt nḥng ng̣̣i ṣng trong đó làm gì, là ai, và cũng cḥng ai tḥt ṣ quan tâm ... ngọi tṛ ḅn tḥng Tí tḥng Tèo.

Ḅn nḥc chúng ṭoi tḥ̣ng có r̄t nhịu các truỵn thuỵt v̄ nḥng ng̣̣i ṣng trong ṃy ng̣i nḥa y.

Đ̣u ng̣ nḥa ṭoi cách đây khọng 20 năm có ṃt ng̣i nḥa nḥ tḥ, cḥ ḥi khác là hai cánh c̣a ṣt to đùng ḷi tḥp ḷ tè. Ṃi chịu có ṃt anh chàng vác gḥ đ̣u cao ng̣i ṭ tay lên c̣a trông ra đ̣̣ng. Ḡ cḥng bao gị c̣o râu c̣t tóc. Ṃc dù nḥng chịu r̄ng r̄ xóa ḅt pḥn nào ṣ ma quái, ḅn ṭoi v̄n cḥng đ̄m đ̣n ḡn ḡ. Ng̣̣i ta có r̄t nhịu " lý thuỵt" khác nhau v̄ ḡ: nào là ng̣̣i ỵu b̄ đi M̄, b̄ ḷy ṃt gia tài, v̄n v̄n và v̄n v̄n. Cụi cùng hình nḥ ḥn cḥ gị đ̣iên đ̄ tṛn nghĩa v̄ quân s̄, đ̣n khi ḥt tụi ng̣̣i ta tḥy ḥn c̣o râu, c̣t tóc ng̣n cḥ ngày xụt c̣nh.

Dù gì thì gì, nḥng ng̣i bịt tḥ v̄n là ngụn c̣m ḥng vô ṭn cho hàng ṭ câu chuỵn mê li rừng r̄n ḅn ṭoi truỵn mịng ṃi ṭi cúp đ̣n.

Cḥ cách nḥng tòa lâu đài y vài trăm mét là ṃt xóm lao đ̣ng nghèo v̄i nḥng " truỵn thuỵt" kịu khác ḥn: truỵn thuỵt v̄ các "anh hùng" du đ̄ng nḥ trong tịu thuỵt Duyên Anh.

Đi thêm khọng trăm mét n̄a là đ̣n con r̄ch thúi ḥn c̣u tiêu công c̣ng Đ̣i Ḥc Bách Khoa ṭ ḷn. V̄y mà ṭoi v̄n ṭng đi câu cá ḅng, v̄t trùng cḥ v̄i ḷ ḅn. Câu c̣ ngày đ̣̣c 2 con cá nḥ ḥn ngón tay út. Cḥ có trùng cḥ là ḷn nào cũng v̄t đ̣̣c r̄t nhịu, làm ṃy con cá Tàu nḥa ṭoi ăn sinh ḅng ḅi ḷc ḷ kéo theo dây phân dài c̣ tḥ̣c.

” Xóm” tôi có khá nhi&u nhà có piano. Chi&u chi&u nghe lũ nh& t&p t& Methode Rose, Hannon đ&n Classic 3, t& s&on đ& s&on đ&n Tempest. L&n vào trong đó luôn là ti&ng ch&i th& c&a bà T& nhà bên c&nh. Có l& ch&ng có món ” xí quách” nào ... xí quách h&n s& pha t&p c&a hai lo&i âm thanh &&

Bu&i chi&u & Sài Gòn đ&i l&p h&n v&i bu&i tr&a yên tĩnh. D&&ng nh& cái điều đ&u c&a n&ng &m làm ng&&i ta có nhi&u năng l&&ng h&n. Chí ít là bà T& lúc nào cũng có th&a năng l&&ng vào bu&i chi&u... trong lúc đó ti&ng Tempest v&n vang vang ng&t qu&ng.

Đi&m l& (!?) nh&t là ti&ng Tempest vài năm sau bi&n m&t, còn v& ch&ng ông bà T& v&n s&ng “vui v&” v&i nhau nh& th& ...

Thành ph& không ng&

Đúng v&y, Sài Gòn không bao gi& ng&. Kho&ng 9, 10 gi& đêm là các vũ tr&&ng b&t đ&u ho&t đ&ng. B&n con nhà giàu tí t&n h&n hò dream, LA, su 100, qu&n x&, váy cao, phóng vù vù qua các đ&&ng Nguy&n Hu&, Đ&ng Kh&i, Hàm Ngh& ... sau đó v&t đi m&y cái Discoteques vang bóng m&t th&i nh& Thái S&n, Cadillac, Queen Bees, ... (nay thì Thái S&n không còn n&&)

Phong trào đua xe thì Sài Gòn luôn đi đ&& Th&a ch&a có nhi&u xe g&n máy thì b&n choai choai đã bi&u đi&n đi xe đ&p m&t bánh xoay m&ng m&ng hàng đêm tr&&c nhà hát l&n. Đ&n khi có xe g&n máy nhi&u r&i thì c& đ&i “B& Câu Tr&ng” cũng ch&ng b& ai ngán.

Khuya h&n n&a thì gái ” Ca Ve” tràn v& các quán c&m t&m, m&i xe đ& ” đá đèn” (ăn đêm). B&n ” dân qu&y” bao g&m lũ nhóc m&i l&n l&n dân giang h& th& thi&t cũng tham gia đá đèn la hét đ&n 3, 4 gi& sáng.

Cùng khi đó các em nh& bán vé s& cũng ho&t đ&ng c&t l&c. May mà v& ph&i dân ch&i trúng qu& nó mua c& c&c thì ngày mai không ph&i lo ti&n ăn.

Đến 3, 4 giờ sáng, khi lũ dân chài đã hoàn toàn mất lủ lủ ra về, thì dân lao động bắt đầu mất ngày mới. Xích lô, ba gác chở rau thối ra chợ bán. Các lò bánh mì mất đầu xay bột trét bột nướng bánh thơm lừng. Máy chày bán cà phê vỉa hè cũng bắt đầu đun nước, pha cà phê vớt cho gĩa xích lô mới tinh ngòm tủa nhúm vỉa hè mới vĩa tán tươm.

Mùi mồ hôi lấm vãi mùi bã, mùi men, mùi khói SU 100 đến biền, lấm vãi mùi không khí ẩm mát tinh sương tỏa ra “mùi Sài Gòn” buồm sáng các khu phố chật rít đầu cựa trờng...”

Xài trộm c, lo sau

“... Dân Sài Gòn “quái chiêu” lắm, lúc nào cũng than thỉu tiều, nhưng không sống tươm tươm bao giờ! Họ hào hiệp với bạn thân và bè bạn; và họ luôn tìm kiếm cách kiếm tiền. Nhu cầu ngấm i bởo tôi rằng dân Nam Bộ kiếm tiền thiên nhiên ầu đãi, sống hôm nay khi lo ngày mai, nên họ sống rờn rĩ họ dân miền Trung và miền Bắc.

Có lẽ đúng. Nhưng còn cái gì đó họ nếm! Khi ăn xài “xổ láng sáng dầy sẫm”, dù nghèo rớt mồng tời, dẫm ngấm ăn vào máu của dân Sài Gòn, ăn vào không khí họ thở hàng ngày, ăn cựa vào cái văn hóa họ lấm cựa xấc của họ. Dĩ nhiên để ăn xài thì đầu tiên phải kiếm ra tiền.

Kiếm tiền thì có lẽ không đâu có nhu cầu cách như Sài Gòn. Trong thời còn ăn bo bo, gạo tẻ để lòm, thời dân Hà Nội còn cái khung Chiếu n Thợng, lợp Phụng Hoàng, hóp sũa cân để ng “tiêu chuẩn”, thì dân Sài Gòn đã bắt đầu nuôi heo lều, quẩn thuẩn lá Lợng Sợn pha lá dũa, làm pháo, bán thuẩn Tây ” bắt nằng” dầy ngoài chợ ... hiều nhiên mất phần là do ầu thợ xa “trung trung”, nhưng phần chính là do dân Sài Gòn sống rớt “nằng đểng”.

Nhưng năm 79, 80 mà thợ anh nào bở cựa kíp nách, mất mũi lấm lét chổ Nguyễn Hữu Cựa thì bắt ngay là họ buôn thuẩn Tây. Sau khi chợ thuẩn Tây bở dốp thì để ng Nguyễn Hữu Cựa biến thành cái chợ trởi đầu tiên của Sài Gòn sau 75. Ôi thôi thì quẩn zin áo pun, để Mổ lấm để chổ Lợn, bốp dĩn Liên Xô dây Gò Vấp, ... ở Sài Gòn cái gì bán để c là có ngấm i bán. Để ng hòng mà mua để c xốn nướ mà không quen bắt hay hiều bắt. Nhu cầu ngấm i thợ là ” rảnh” nhứt bở lũa mà vớ còn hí hợng. Đó là chổ nói đến giá cựa trởi i. Tôi thợng thợ hiều ai cũng bán hớt thì lầy ai ra mà mua? Tiều đâu ra mà mua? Thợ mà chổ lúc nào cũng đông. Đúng là Sài Gòn!

Nếu không thích c&nh ch& búa ” g&n m&c” thì ng&i ta qu&n thu&c lá, nuôi heo v&i c&m th&a canh c&n pha cá m&u & ngay trong nhà. Chu&ng heo ph&i lau r&a ít nh&t m&t ngày hai l&n, s& công an phát hi&n. Lái heo b&n r&i sáng đã mang xe ba gác đ&n ch&. B&n lái heo l&u gi&t heo còn gi&i h&n công nhân chuyên nuôi heo & C&u Tre sau nà& Chích đ&n con heo ch& kêu cái “éc” là ch&t ngo&o tò te, x& làm b&n m&t đ& m&i phút, sáng hôm sau bà con có th&t heo t&i bán & ch&

Khi xí nghi&p n&c đá Sài Gòn ch&a ra đ&i thì nhà nhà làm đá, ng&i ng&i bán n&c đá. “Cho con 2 c&c đi đi i!” là câu c&a mi&ng tr&a hè c&a dân Sài Gòn. Ti&n đ&n thì v&a đ&t c&a c& v&a ph&i có tiêu chu&n. Mua c& cái t& l&nh chuyên làm đá b& m&i tháng cho các quán cà phê v&a hè cũng ch& đ& ti&n ăn tr&a cho gia đình là gi&

Ng&i ta còn buồn c&nh ng th& t&ng ch&ng nh& ch&ng có ng&i mua vào th&i đó nh& pho mai Liên Xô thú i ho&c, bánh k&o Vinabico, r&u XO pha r&u lúa, n&c l& và c&n...

Đ&n gi&a và cu&i th&p niên 80 thì c& h&i ki&m ti&n còn nhi&u g&p b& Sinh viên h&c sinh nghèo thì đi d&y thêm, quen bi&t h&n tí n&a thì đánh hàng Vi&n D&ng, hàng Đông Âu, buôn thu&c lá Campuchia, mua bán xe g&n máy ki&m vài ch& đ&n “gh&” đi ch&i đ& nh& b&n. B&n Tèo kinh doanh còn buồn c& đ&t đai, làm xây đ&ng ki&n ti&n t& khi còn ch&a ra tr&ng. Không nh&t thi&t ph&i chúi đ&u vào h&c ki&m su&t đi T& S&ng cái đã, ngày mai là chuy&n c&a t&ng lai!

K& c& các th&y d&y luy&n thi đ&i h&c cũng bi&t làm ăn ra trò: xây thêm nhà m& l&p h&c, có c& l&p h&c máy l&nh cho con nhà giàu h&c riêng m&t l&p năm b&y đ&a. Các th&y n&i ti&ng r&t bi&t marketing, d&y c& l&p gi&i l&y ti&n ít đ& b&n nó thi th& khoa mang danh ti&ng cho th&y, chia l&p ra làm c& ch&c t&ng tùy trình đ&

Các ch& các cô khéo tay thì làm bánh, làm hoa gi&, pha n&c hoa bán đ&y đ&ng Đ&ng Kh&i, làm kem d&a, kem chu&i tặng thu nh&p gia đình.

Đ&ng t&ng dân Sài Gòn ch& lo làm ăn không đ&c sách. Sài Gòn có vài trăm ti&m sách cũ mà dân nghi&n sách nh&n m&t. T& sách Gi&i Tích Hàm c&a Lê H&i Châu, sách Tu&i Hoa tr&c 75, ch&ng Kim Dung, đ&n hình &nh sách báo c&a M&, HongKong hay báo Toán H&c Tu&i Tr&,

Sài Gòn của tôi

Tác Giả: Khuy&t Danh

Thứ Hai, 20 Tháng 12 Năm 2010 11:40

Kvant đ&u có c&.

Nhân chuyến buôn thu&c, tôi có th&ng b&n đi Tây Ninh buôn 2 cây thu&c Zet b& b&t t&ch thu luôn c& cái xe dream. Th&ng cu phá phách kinh kh&ng, nh&ng cũng vui tính ra ph&t.

Sài Gòn lãng m&n

Sài Gòn là th& đ&y, muôn ng& i muôn m&t, đa d&ng vô cùng!

Dù ph&n nào b& cu&c s&ng sông s&i cu&n trôi, Sài Gòn v&n có nhi&u th&ng Tèo m&ng m& làm th& vi&t truy&n d& th&ng khôn t&: làm ăn tay ph&i, v&n ngh& tay trái. Hình &nh con Th&m cái Th&m hàng me g&c đ&p không bao gi& phai nh&t trong m&t b&n Tèo Sài Gòn.

Tôi v&n còn nh& Nguy&n Nh&t Ánh v&i “cô gái đ&n t& hôm qua”, ” còn chút gì đ& nh&”, ” truy&n c& tích dành cho ng& i l&n” ...

” Lòng em nh& chi&c lá khoai
Đ& bao nhiêu n&c ra ngoài b&y nhiều ...”

Hay Bùi Chí Vinh:
” Cô gái &i anh nh& em,
Nh& con nít nh& cà rem v&y mà
Nh& con d& tr&ng đi xa,
Lâu lâu l&i nh& quê nhà gáy ch&i
Con d& th&ng gáy m&t h&i,
Còn anh gáy h&t ... m&t th&i con trai, ...”

Đ&n đây tôi ch&t nh&n ra r&ng vi&t v& “m&t th&i đ& nh&”, v& nh&ng k& ni&m êm đ&m c&a tu&i th& thì r&t d&, d& đ&n m&c cái th&ng v&n đ&t ch& nát nh& tôi cũng “x& nho” đ&c vài dòng.

Khi viết cái gì ít vô thäng vô phät hän mät chút thì phải bắt đầu nhìn träc ngä sau, câu chuyện träc, ý viết tràn ngập sự hiểu sai hiểu lầm, tôi phải tránh chính tả chính em ...

Tôi đã đành đành đây vì câu chuyện đã hết dần đi, cái hào hứng ban đầu của bạn đọc chắc cũng không còn nồng nhiệt nữa. Thế nhưng chuyện tôi đã làm trong lòng bạn đọc nên tôi nghĩ về một Sài Gòn với 2 cây thuốc Zet, tôi lại phải tìm cách khác để kết thúc. Chắc sự riêng cũng chẳng khác hai cây thuốc Zet là mấy

Nếu phải so sánh Sài Gòn với Hà Nội chúng ta, thì ta có thể so sánh ngay hai loại người của hai xứ. Người Hà Nội thäm läng, ngọt ngào, ruột đỏ thịt đỏ, nhưng cùi mềm, hät to, väa khó nhäa cho nhäm đäc tí là hät. Người Sài Gòn to hän näm tay, cùi däy, không ngọt và thäm nhä người đào nhưng giòn tan, cän mät miếng là mất miếng, lại có thể chia cho nhiều người ăn, chäm muối ít nghe qua là chäy näc miếng.

Con gái Sài Gòn cũng vậy, nghe qua là chäy näc miếng.

Con gái Sài Gòn đẹp thäng läm! Họ có cái nhìn trong träo và cuộc sống, lại chäng gần gũi vùng vùng vô lý bao giờ. Đi đón trả thì: “anh đừng chä này gì đó coi có đäc hông? Ghét đi suốt luôn hà!” Description: Description: :-)(Phäi nói riêng “Ghét đi suốt luôn hà” là một trong ‘tuyệt chiêu’ của con gái Sài Gòn) Chuyện với một cái läm, hai cái nguyệt thì bạn Tèo Sài Gòn hỏi hỏi quá cả 2 tháng sau mới ... trở lại nữa.)

Con gái Sài Gòn còn biết ăn mặc, đi đứng, nhät näc. Tôi có thể thiäu chä phong cách thì u thì chäng thiäu bao giờ. Tôi u thì Sài Gòn không nän o mè nheo, mà phóng xe vào vào đứng tìm Tèo.

Giäng gái Sài Gòn thì ngọt hän mía lùi. Cái câu “häng chäu đâu” mà nghe dân xứ khác nói thì ngäa länh, nghe con gái Sài Gòn nói thì bạn Tèo Sài Gòn nhä bong bóng xì hơi, biết cái gì cũng nghe räo träi Description: Description: :-). Con gái Sài Gòn lãng mạn chäng kém ai, nhưng cũng rất thäc tä. “Đäc thì đäc häng đäc thì thôi, làm chi mà dzä dzäy!”

Sài Gòn của tôi

Tác Giả: Khuy&t Danh

Thứ Hai, 20 Tháng 12 Năm 2010 11:40

Sài Gòn là v&y đó, ít nh&t là t& cái nhìn c&a Tèo tôi. Sài Gòn d& th&ng khôn t&, khoáng đ&t và bao dung, r&ng rãi và hào phóng. Ng&i Sài Gòn s&ng nhanh nh&t n&c, không s& cái m&i, ghét cái l&i th&i, s&ng r&t th&c t&.

Còn ti t& nhi&u đ& tài thú v& v& Sài Gòn mà tôi không mu&n đ& c&p vì l&i là chính: cu&c s&ng sinh viên h&c sinh Sài Gòn, các trò ma mãnh " của gh&" c&a b&n Tèo Sài Gòn, con trai Sài Gòn, b&n bè Sài Gòn, ...

Tôi đã nghe r&t nhi&u nh&ng l&i nh&n xét ki&u v& đ&u c& n&m: con trai Sài Gòn th& này, con gái Sài Gòn th& kia, dân Sài Gòn th& n& ... Càng nghe càng th&y bu&n c&i vì đa s& nh&ng ng&i nói m&y câu đó ch&a bao gi& th&t s& s&ng & Sài Gòn.

Không hi&u có ai đó đ&c bài này xong thì có thay đ&i cái n& cái kia trong nh&n th&c c&a h& không? Hy v&ng nh& nhoi c&a tôi là nh&ng thay đ&i, n&u có, là theo h&ng t&t h&n.

Riêng tôi thì tôi v&n nh& day đ&t cái ng& nh& xôn xao &y...